

Υπήρχαν στην αρχαιότητα εκείνοι που πίστευαν ότι η πορεία προς την δημιουργία του ανθρώπου δεν ήταν εξαρχής δοσμένη. Πλάστηκαν και τέρατα, όπως ο Μινώταυρος (μισός άνθρωπος, μισός ταύρος), οι Ημίκυνες (μισοί σκυλιά, μισοί άνθρωποι που δεν μιλούσαν αλλά γάβγιζαν), οι άνδρες φίδια και οι γυναίκες φίδια, οι Κένταυροι (μισοί άνθρωποι, μισοί άλογα), κ.λπ.

Με τα άλογα ήταν στενά δεμένος ο θεός Ποσειδώνας. Όταν γεννήθηκε, η μητέρα του, Ρέα, τ ύλιξε σε φασκιές ένα πουλάρι και το έδωσε στον Κρόνο να το καταπιεί, γλιτώνοντας έτσι το μωρό. Ήταν η πρώτη φορά, που ο θεός σχετίστηκε με άλογο. Ερευνητές πιστεύουν ότι αρχικά ο θεός λατρευόταν με την μορφή του αλόγου, είχε να κάνει με τη στεριά και ήταν αυτός που προκαλούσε τους σεισμούς και τις γεωλογικές μεταβολές. Ένα από τα συνηθισμένα επίθετά του ήταν το «κοσμοσειστής», αυτός που σείει τον κόσμο. Στην Θεσσαλία πίστευαν ότι αυτός δημιούργησε το πρώτο άλογο (και οι κένταυροι, μισοί άνθρωποι μισοί άλογα, στο θεσσαλικό Πήλιο έδρευαν). Στην Αρκαδία τον ονόμαζαν Ίππιο. Με την μορφή αλόγου αποπλάνησε την Δήμητρα. Δικό του παιδί ήταν και ο Πήγασος, το φτερωτό άλογο. Τον απέκτησε από την Μέδουσα.

Στην Βοιωτία, η Μέδουσα παριστανόταν ως γυναίκα από τη μέση και πάνω κι ως άλογο από τη μέση και κάτω, κάτι σαν θηλυκός κένταυρος. Στην ίδια περιοχή λάτρευαν τον «ίππειο Ποσειδώνα». Και ο Βοιωτός Ησίοδος γράφει στην «Θεογονία»:

«Με τη Μέδουσα πλάγιασε ερωτικά ο Ποσειδώνας, μέσα σε λιβάδι μαλακό, ανάμεσα σε ανοιξιάτικα λουλούδια. Κι από τη Μέδουσα, όταν ο Περσέας της πήρε το κεφάλι, ξεπήδησαν ο πελώριος Χρυσάορας και το άλογο ο Πήγασος. Ο πρώτος πήρε αυτό το όνομα επειδή κρατά χρυσό σπαθί (άορ) κι ο δεύτερος επειδή γεννήθηκε κοντά στις πηγές του Ωκεανού».

Πολλοί ερευνητές ερμηνεύουν τον Χρυσάορα ως την αστραπή που βγαίνει από τα σύννεφα. Ο Πήγασος είναι το φτερωτό άλογο που διασχίζει τους αιθέρες και με την οπλή του απέκοψε βράχο στον Ελικώνα, από τον οποίο ξεπήδησαν τα νερά της Ιπποκρήνης.

Ένας άλλος μύθος διηγείται πως αρχικά η Μέδουσα ήταν θηλυκός Κένταυρος και ζούσε ευτυχισμένη στο Πήλιο. Ο Ποσειδώνας την ανάγκασε να δεχτεί τον έρωτά του κι η Μέδουσα

μεταμορφώθηκε στο τέρας, που σκοτώθηκε από τον Περσέα.

Η μετακίνησή του Ποσειδώνα από τον ουρανό στην θάλασσα έγινε από τους Ίωνες. Με τους φορείς του θεού, τους Λαπίθες, να είναι αναγκασμένοι να την δεχτούν έτσι όπως βρίσκονταν απλωμένοι στον Ελλαδικό χώρο όπου ήθελαν να επιβληθούν.

Στην Βοιωτία, η λατρεία του Διονύσου καθιερώθηκε με τις κόρες των Λαπιθών, τις Μινυάδες, κατευθείαν απογόνους του Ποσειδώνα (κόρες του Χρύση, γιου του θεού και της Χρυσογένειας), να αφανίζονται από τον θεό του αμπελιού. Στην Αθήνα, προέκυψε η θεά των Ίωνων, Αθηνά. Εκεί, οι Λαπίθες Βουτάδες βρήκαν τρόπο να συγκεράσουν τις δυο λατρείες με τον πρόγονό τους, Βούτη. Γιος του Ποσειδώνα, ο Βούτης αυτός απέκτησε κόρη την Ιπποδάμεια (αυτή που δαμάζει τα άλογα). Την έδωσε γυναίκα του Πειρίθου.

Να θυμίσουμε ότι ο Πειρίθους ήταν γιος της Δίας και του Ιξίονα, ο οποίος, με τη Νεφέλη (το σύννεφο εκείνο που είχε τη μορφή της Ήρας), έκανε γιο τον Κένταυρο. Που σημαίνει ότι ο Πειρίθους και ο Κένταυρος ήταν ετεροθαλή αδέρφια. Με τον Κένταυρο να λογαριάζεται μισός θεός και μισός άνθρωπος. Έσμιξε με τις περισσότερες από τις φοράδες του Πηλίου κι έτσι γεννήθηκαν οι Κένταυροι, μισοί άλογα, μισοί άνθρωποι. Το μισό δηλαδή του Κένταυρου, αυτό που ήθελε να σμίξει με τις φοράδες, ήταν ο θεός άλογο. Και θεός άλογο ήταν Ο Ποσειδώνας. Με τους Λαπίθες και τους Κένταυρους να έχουν εχθρικές αλλά περίπου άρρηκτες σχέσεις στη μυθολογία. Αναφέρθηκε ήδη ότι ο Λαπίθης Καινέας, πρώην Καινή, αφανίστηκε από τους Κενταύρους.

(τελευταία επεξεργασία, 27 Μαρτίου 2021)